Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2016. gada 2. februārī*

Kopienas preču zīme — Atcelšanas process — Kopienas grafiska preču zīme "MOTOBI B PESARO" — Preču zīmes faktiska izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Pēc noteiktā termiņa iesniegti pierādījumi pret pieteikumu par atcelšanu — Neņemšana vērā — Apelācijas padomes rīcības brīvība — Pretējs noteikums — Apstākļi, kas neļauj ņemt vērā papildu vai papildinošus pierādījumus — Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkts — Regulas (EK) Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešā daļa

Lieta T-171/13

Benelli Q. J. Srl , Pezāro [*Pesaro*] (Itālija), ko pārstāv *P. Lukácsi* un *B. Bozóki*, advokāti,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko sākotnēji pārstāvēja *F. Mattina*, vēlāk – *P. Bullock*, pārstāvji,

atbildētājs,

otrs procesa ITSB Apelācijas padomē dalībnieks un persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā –

Demharter GmbH , Dilingena [*Dillingen*] (Vācija), ko pārstāv *A. Kohn*, advokāts,

par prasību par ITSB Apelācijas otrās padomes 2013. gada 16. janvāra lēmumu lietā R 2590/2011-2 attiecībā uz atcelšanas procesu starp *Demharter GmbH* un *Benelli Q. J. Srl*.

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja M. E. Martinša Ribeiru [*M. E. Martins Ribeiro*] (referente), tiesneši S. Žervazonī [*S. Gervasoni*] un L. Madise [*L. Madise*],

sekretārs J. Dragans [*I. Dragan*], administrators,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 21. martā,

ņemot vērā ITSB atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 20. jūnijā,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 17. jūnijā,

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā lēmumu par lietas pārdalīšanu otrajai palātai,

pēc 2015. gada 7. jūlija tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2001. gada 14. jūnijā prasītāja *Benelli Q. J. Srl*, iepriekš – *Benelli SpA* iesniedza Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.), kas grozīta (aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.)).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir šāds grafiskais apzīmējums:

3 Preces, attiecībā uz kurām tika iesniegts reģistrācijas pieteikums, ietilpst 9., 12. un 25. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam:

— 9. klase: "zinātniskie, kuģniecības, ģeodēziskie, elektriskie, fotogrāfiskie, kinematogrāfiskie, optiskie, svēršanas, mērīšanas, signalizācijas, kontroles (pārbaudes), palīdzības (glābšanas) un mācību aparāti un instrumenti; aparāti skaņas vai attēlu ierakstam, pārraidei vai reproducēšanai; magnētiskās informācijas vides, akustisko ierakstu diski; tirdzniecības automāti un mehānismi ar naudu iedarbināmiem aparātiem; kases aparāti, rēķināšanas mašīnas, informācijas apstrādes ierīces un datori; ugunsdzēsības ierīces";

— 12. klase: "transportlīdzekļi; aparāti, kas paredzēti, lai pārvietotos pa sauszemi, gaisu vai ūdeni; iepriekš minēto preču detaļas un piederumi, kas ietverti šajā klasē";

— 25. klase: "apģērbi, apavi, galvassegas".

4 Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts 2002. gada 14. janvāra *Bulletin des marques communautaires* [*Kopienas Preču Zīmju Biļetenā*] Nr. 5/2002, un reģistrācijai pieteiktā preču zīme tika reģistrēta 2002. gada 1. augustā.

5 Ar 2009. gada 18. novembra vēstuli persona, kas iestājusies lietā, *Demharter GmbH* lūdza prasītājai atsaukt apstrīdēto preču zīmi tās neizmantošanas dēļ pēdējo piecu gadu laikā, pretējā gadījumā paredzot iesniegt pieteikumu par atcelšanu ITSB.

6 2009. gada 22. decembrī persona, kas iestājusies lietā, atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunktam iesniedza pieteikumu par apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas atcelšanu attiecībā uz visām šī sprieduma 3. punktā minētajām precēm, norādot uz faktiskas izmantošanas neesamību turpinātā piecu gadu laikposmā pirms pieteikuma par atcelšanu iesniegšanas, lai arī, cik tai zināms, minētā preču zīme laikā no 1950. līdz 1974. gadam bija tikusi izmantota saistībā ar motocikliem.

7 2010. gada 6. aprīlī prasītāja noteiktajā termiņā iesniedza apsvērumus un pierādījumus par izmantošanu. 2010. gada 28. jūlijā, 29. oktobrī un 2011. gada 4. martā tā pēc personas, kas iestājusies lietā, paustajiem apsvērumiem pievienoja papildu pierādījumus.

8 Ar 2011. gada 21. oktobra lēmumu Anulēšanas nodaļa secināja, ka pierādījumi par apstrīdētās preču zīmes faktisku izmantošanu nav tikuši iesniegti, tādēļ tā atzina, ka prasītāja ir zaudējusi savas tiesības, sākot no 2009. gada 22. decembra.

9 2011. gada 19. decembrī prasītāja, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu, iesniedza ITSB apelācijas sūdzību par Anulēšanas nodaļas lēmumu. 2012. gada 21. februārī prasītāja iesniedza rakstveida paziņojumu, kurā izklāstīts apelācijas sūdzības pamatojums un kuram bija pievienoti papildu pierādījumi.

10 Ar 2013. gada 16. janvāra lēmumu (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums") ITSB Apelācijas otrā padome apelācijas sūdzību noraidīja. Pirmkārt, attiecībā uz Anulēšanas nodaļai iesniegtajiem pierādījumiem Apelācijas padome pēc tam, kad pirmām kārtām bija atgādinājusi visus lietas materiālus, ko prasītāja bija iesniegusi administratīvās procedūras laikā, un otrām kārtām norādījusi, ka prasītāja jau četrreiz bija iesniegusi pierādījumus par izmantošanu, minētā lēmuma 34. punktā atzina, ka piekrīt Anulēšanas nodaļas lēmumā izdarītajiem secinājumiem par to, ka prasītājas iesniegtie pierādījumi acīmredzami nav pietiekami, lai varētu pierādīt apstrīdētās preču zīmes faktisku izmantošanu. Šī lēmuma 35.–44. punktā Apelācijas padome izklāstīja savu argumentāciju, saskaņā ar kuru iesniegtie pierādījumi šajā ziņā nav bijuši pietiekami.

11 Otrkārt, attiecībā uz pierādījumiem, kas pirmoreiz tika iesniegti Apelācijas padomē, tā apstrīdētā lēmuma 46. punktā vispirms atgādināja, ka Regulas Nr. 207/2009 76. pantā ITSB ir paredzēta rīcības brīvība, lai izlemtu, vai ir vai nav jāņem vērā novēloti iesniegtie fakti un pierādījumi, un šī lēmuma 47. punktā piebilda, ka Tiesa jau ir nospriedusi, ka parasti, ja vien kādā normā nav paredzēts citādi, lietas dalībnieki var iesniegt faktus un pierādījumus arī pēc tam, kad beigušies šādai iesniegšanai atbilstoši minētās regulas noteikumiem noteiktie termiņi, un ka ITSB nekādā ziņā nav aizliegts ņemt vērā tādējādi novēloti norādītos vai iesniegtos faktus un pierādījumus.

12 Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 50. punktā atzina, ka šajā lietā pastāv tiesību norma, kurā ir paredzēts citādi un atbilstoši kurai ir liegts ņemt vērā novēloti iesniegtos pierādījumus, proti, Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts, kas ir piemērojams atbilstoši Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp.), tās redakcijā, kas grozīta ar Komisijas 2005. gada 29. jūnija Regulu (EK) Nr. 1041/2005 (OV L 172, 4. lpp.), 40. noteikuma 5. punktam, kā rezultātā pierādījumu par Kopienas preču zīmes izmantošanu iesniegšana pēc termiņa beigām rada tiesību uz minēto preču zīmi izbeigšanos.

13 Tomēr Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 51. punktā atzina, ka Regulas Nr. 2868/95 40. noteikuma 5. punkts nevar tikt interpretēts kā tāds, kas aizliedz pieņemt izskatīšanai papildu pierādījumus jaunu faktu rašanās gadījumā, pat ja šādi pierādījumi ir iesniegti pēc minētā termiņa beigām. Vispirms minētā lēmuma 52.–54. punktā atgādinādama nosacījumus, kādos pierādījumi var tikt uzskatīti par papildu pierādījumiem, kas ir pieņemami, Apelācijas padome šī lēmuma 55. punktā secināja, ka nosacījums par novēloti iesniegto pierādījumu ņemšanu vērā faktiski ir ticis izpildīts tikai daļēji.

14 Attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. un 25. klasē, pierādījumi (paziņojuma, kurā izklāstīts apelācijas sūdzības pamatojums, 6. un 7. pielikums) tika atzīti par jauniem, nevis papildu. Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 56. punktā, pirmkārt, atzina, ka saistībā ar apģērbiem Anulēšanas nodaļai iesniegtie pierādījumi acīmredzami nebija atbilstoši, jo tie nebija saistīti ar apstrīdēto preču zīmi, un, otrkārt, ka nav ticis iesniegts neviens pierādījums attiecībā uz 9. klasē ietilpstošajām precēm. Līdz ar to pierādījumi tika atzīti par nepieņemamiem.

15 Apstrīdētā lēmuma 57. punktā Apelācijas padome secināja, ka novēloti iesniegtie pierādījumi ir atzīstami par "papildu" pierādījumiem saistībā ar motocikliem, kas ietilpst 12. klasē, ciktāl to mērķis bija "papildināt" pamatpierādījumus. Tomēr Apelācijas padome konstatēja, ka Anulēšanas nodaļa jau bija izmantojusi savu rīcības brīvību, pieņemot papildu pierādījumus par izmantošanu, kurus prasītāja bija iesniegusi kopā ar saviem apsvērumiem, atbildot uz personas, kas iestājusies lietā, iesniegtajiem apsvērumiem. Līdz ar to, Apelācijas padomes ieskatā, prasītājai jau vairākkārt bija bijusi iespēja iesniegt atbilstošos pierādījumus Anulēšanas nodaļai un līdz ar to tai bija laiks tos apkopot un sagatavot, lai izpildītu juridiskās prasības. Tādēļ Apelācijas padome atzina, ka pastāvošie apstākļi neliecina par labu papildu dokumentu pieņemšanai.

16 Apstrīdētā lēmuma 58. punktā Apelācijas padome piebilda, ka katrā ziņā neatkarīgi no tā, vai šie dokumenti būtu tikuši ņemti vērā vai nē, ar tiem nebūtu bijis iespējams pierādīt apstrīdētās preču zīmes faktisku izmantošanu laikā no 2004. gada 22. decembra līdz 2009. gada 21. decembrim (turpmāk tekstā – "attiecīgais laikposms"), ņemot vērā iemeslus, uz kuriem tā ir norādījusi minētā lēmuma 59.–69. punktā, saistībā ar dokumentiem, ko prasītāja bija tai iesniegusi, izņemot 6. un 7. pielikumu, kuri tika atzīti par nepieņemamiem (skat. šī sprieduma 14. punktu).

Lietas dalībnieku prasījumi

17 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— grozīt apstrīdēto lēmumu un noraidīt personas, kas iestājusies lietā, iesniegto pieteikumu par atcelšanu;

— pretējā gadījumā atcelt apstrīdēto lēmumu un nodot lietu atpakaļ ITSB tās pārskatīšanai un jauna lēmuma pieņemšanai;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

18 ITSB un personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par prasītājas vispārīgās atsauces uz ITSB procedūrā iesniegtajiem rakstveida argumentiem pieņemamību

19 ITSB apgalvo, ka prasītājas vispārīgā atsauce uz to argumentu kopumu, kas rakstveidā tika iesniegti administratīvajā procedūrā, ir nepieņemama.

20 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 21. pantam un 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktam prasības pieteikumā jābūt ietvertam kopsavilkumam par izvirzītajiem pamatiem. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai arī atsevišķos jautājumos prasības pieteikuma tekstu var pamatot un papildināt, atsaucoties uz tam pievienotajiem materiāliem, vispārēja atsauce uz citiem dokumentiem nevar kompensēt galveno juridisko argumentu neesamību, kam atbilstoši iepriekš minētajiem noteikumiem ir jābūt ietvertiem prasības pieteikumā (skat. spriedumu, 2010. gada 8. jūlijs, *Engelhorn*/ITSB – *The Outdoor Group* („peerstorm"), T-30/09, Krājums, EU:T:2010:298, 18. punkts un tajā minētā judikatūra).

21 Tiesas sēdē prasītāja, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumu, precizēja, ka tās atsevišķās prasības pieteikuma daļās izdarītā atsauce nav jāinterpretē kā vispārīga atsauce, bet ka tās argumentācija aprobežojas tikai ar konkrētiem prasības pieteikumā atspoguļotajiem jautājumiem. Ņemot vērā šos precizējumus, jāatzīst, ka ITSB izvirzītā iebilde par nepieņemamību ir jānoraida.

Par to iebildumu pieņemamību, kas vērsti pret Anulēšanas nodaļas lēmumu

22 ITSB apgalvo, ka prasītājas iebildumi pret Anulēšanas nodaļas izdarītajiem secinājumiem ir jāatzīst par nepieņemamiem.

23 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 65. panta 1. punktam prasību Eiropas Savienības tiesā var celt vienīgi par apelācijas padomju lēmumiem tādējādi, ka šādas prasības ietvaros ir pieņemami vienīgi pamati, kas vērsti pret pašas apelācijas padomes lēmumu (spriedums, 2005. gada 7. jūnijs, *Lidl Stiftung*/ITSB – *REWE-Zentral* („Salvita"), T-303/03, Krājums, EU:T:2005:200, 59. punkts).

24 Tiesas sēdē prasītāja, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumu, precizēja, ka prasības pieteikums ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ietvertie iebildumi ir vērsti tikai pret apstrīdēto lēmumu. No tā izriet, ka šajā ziņā ITSB izvirzītā iebilde par nepieņemamību ir jānoraida.

Par jauno pierādījumu elementu, ko prasītāja iesniegusi Vispārējā tiesā, pieņemamību

25 Prasītāja ir pievienojusi Vispārējai tiesai iesniegtajam prasības pieteikumam jaunu pierādījumu elementu, kuru veido Pezāro (Itālija) pašvaldības mēra apstiprināts rakstveida paziņojums, kurš, ITSB ieskatā, ir nepieņemams.

26 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka prasības izskatīšana Vispārējā tiesā ir vērsta uz to, lai pārbaudītu ITSB Apelācijas padomju lēmumu tiesiskumu Regulas Nr. 207/2009 65. panta izpratnē. Tādējādi Vispārējai tiesai nav atkārtoti jāpārbauda faktiskie apstākļi to pierādījumu kontekstā, kurus tai iesniedz pirmo reizi (spriedumi, 2008. gada 19. novembris, *Rautaruukki*/ITSB ("RAUTARUUKKI"), T-269/06, EU:T:2008:512, 20. punkts, un 2010. gada 25. jūnijs, *MIP Metro*/ITSB – *CBT Comunicación Multimedia* („Metromeet"), T-407/08, Krājums, EU:T:2010:256, 16. punkts). No tā izriet, ka uz faktiem, kurus lietas dalībnieki nav norādījuši ITSB instancēs, vairs nevar atsaukties prasības stadijā Vispārējā tiesā (skat. spriedumu, 2007. gada 13. marts, ITSB/*Kaul*, C-29/05 P, Krājums, EU:C:2007:162, 54. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 Turklāt ir jākonstatē, ka, atbildot uz Vispārējās tiesas uzdotu jautājumu, prasītāja nav apstrīdējusi, ka Pezāro mērs, kurš ir bijis mēra amatā kopš 2004. gada, pēc prasītājas lūguma administratīvās procedūras laikā varēja sagatavot apliecinājumu, kurš, lai arī, ņemot vērā tajā minētos datumus, kas ir vēlāki par administratīvās procedūras datumu, ir atšķirīgs, tomēr ir analoģisks saistībā ar šo prasību sagatavotajam apliecinājumam.

28 Šādos apstākļos, kā ir norādījis ITSB, šī sprieduma 25. punktā minētais pielikums, kuru prasītāja nebija iesniegusi administratīvās procedūras laikā, ir jāatzīst par nepieņemamu.

Par lietas būtību

29 Prasītāja būtībā ir izvirzījusi divus pamatus pret apstrīdēto lēmumu: pirmais pamats attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu un otrais – uz Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešās daļas pārkāpumu.

30 Vispirms ir jāizskata pamats, kas saistīts ar Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešās daļas pārkāpumu.

Par otro pamatu, kas saistīts ar Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešās daļas pārkāpumu

31 Prasītāja pārmet Apelācijas padomei, ka tā nav ņēmusi vērā iesniegtos pierādījumus, ciktāl tā apstrīdētā lēmuma 57. punktā ir atzinusi, ka apstākļi neliecina par labu papildu dokumentu pieņemšanai.

32 Šajā ziņā ir jānorāda, ka šajā lietā Apelācijas padome ir uzskatījusi, ka nosacījums par novēloti iesniegtu pierādījumu pieļaujamību faktiski ir ticis izpildīts tikai daļēji, jo Anulēšanas nodaļai iesniegtie pierādījumi saistībā ar apģērbiem, kas ietilpst 25. klasē, neattiecās uz apstrīdēto preču zīmi un Anulēšanas nodaļā nebija iesniegti nekādi pierādījumi attiecībā uz 9. klasē ietilpstošajām precēm, kā rezultātā tikai tie novēloti iesniegtie pierādījumi saistībā ar motocikliem, kas ietilpst 12. klasē, ir atzīstami par “papildu” pierādījumiem Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma izpratnē.

33 Pirmkārt, ņemot vērā pierādījumus, kas attiecas uz 12. klasē ietilpstošajiem motocikliem, Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 59.–68. punktā ir tieši norādījusi attiecīgos dokumentus, ir ņēmusi tos vērā un izvērtējusi, un ir norādījusi iemeslus, kuru dēļ minētie pierādījumi nesniedz nekādu atbilstošu papildu informāciju par apstrīdētās preču zīmes izmantošanas ilgumu attiecīgajā laikposmā.

34 No tā izriet, ka, tā kā Apelācijas padome ir izvērtējusi ar motociklu, kas ietilpst 12. klasē, saistīto dokumentu atbilstību, prasītājas iebildums šajā ziņā ir neefektīvs.

35 Otrkārt, attiecībā uz pierādījumiem par 9. un 25. klasē ietilpstošajām precēm Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 56. punktā ir secinājusi, ka pierādījumi (rakstveida paziņojuma, kurā izklāstīts apelācijas sūdzības pamatojums, 6. un 7. pielikums) bija jauni, nevis papildu pierādījumi, kā rezultātā tā tos atzina par nepieņemamiem.

36 Prasītāja apstrīd šo pierādījumu nepieņemamību un apgalvo, ka Apelācijas padome ir kļūdaini atteikusies izmantot tai paredzēto rīcības brīvību.

37 Pretēji tam, ko šķietami apgalvo ITSB, no apstrīdētā lēmuma tieši izriet, ka Apelācijas padome nav izvērtējusi šos pierādījumus un ka tās apgalvojums, saskaņā ar kuru apstākļi neliecina par labu papildu dokumentu pieņemšanai, attiecas tikai uz pielikumiem, kurus tā arī ir izvērtējusi un kuri attiecās uz motocikliem, nevis rakstveida paziņojuma, kurā izklāstīts apelācijas sūdzības pamatojums, 6. un 7. pielikumu, kas nav ietverti starp apstrīdētā lēmuma 59.–67. punktā uzskaitītajiem dokumentiem, kuri tika iesniegti Apelācijas padomei izvērtēšanai. Apstrīdētā lēmuma 63. punktā Apelācijas padome būtībā minēja un izvērtēja iepriekš minētā paziņojuma 5. pielikumu un nākamajā punktā – šī paziņojuma 8. pielikumu, nepaužot nekādus apsvērumus par šī paziņojuma 6. un 7. pielikumu.

38 Turklāt nevar piekrist ITSB argumentācijai, saskaņā ar kuru prasītāja nav apstrīdējusi Apelācijas padomes vērtējumu, ņemot vērā jauno pierādījumu elementu, kas pirmoreiz tika iesniegti tai, pierādījumu vērtību, nedz arī iemeslus, kuru dēļ tā uzskatīja, ka šie pierādījumi nav pietiekami, lai varētu pierādīt apstrīdētās preču zīmes faktisku izmantošanu.

39 Prasītāja tostarp apalvo, ka rēķini, kas ir ietverti rakstveida paziņojuma, kurā izklāstīts apelācijas sūdzības pamatojums, 6. un 7. pielikumā, kopā ar citiem elementiem, kas bija iesniegti Anulēšanas nodaļai izvērtēšanai, ļauj pierādīt apstrīdētās preču zīmes faktisku izmantošanu.

40 Ir jānosaka, vai, atzīstot Apelācijas padomē iesniegtos pierādījumus attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. un 25. klasē, par nepieņemamiem, pamatojoties uz to, ka tie ir jauni, nevis papildu pierādījumi, Apelācijas padome ir pieļāvusi kļūdu, kas var ietekmēt apstrīdētā lēmuma tiesiskumu.

41 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 47. punktā ir atgādinājusi, ka, runājot par Regulas Nr. 207/2009 76. pantu, Tiesa jau ir nospriedusi, ka parasti, ja vien kādā normā nav paredzēts citādi, lietas dalībnieki var iesniegt faktus un pierādījumus arī pēc tam, kad beigušies šādai iesniegšanai atbilstoši šīs regulas noteikumiem noteiktie termiņi, un minētā lēmuma 49. punktā – ka ITSB nekādā ziņā nav aizliegts ņemt vērā tādējādi novēloti norādītos vai iesniegtos faktus un pierādījumus, kā rezultātā tam ir rīcības brīvība, lai izlemtu, vai tie ir jāņem vērā vai nē.

42 Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 50. punktā atzina, ka Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts, kas ir piemērojams atbilstoši Regulas Nr. 2868/95 40. noteikuma 5. punktam, tieši ir tiesību norma, kurā ir paredzēts citādi, un ka no šiem iepriekš minētajiem noteikumiem izriet, ka pierādījumu par Kopienas preču zīmes izmantošanu iesniegšana pēc termiņa beigām rada tiesību uz preču zīmi izbeigšanos.

43 Tomēr Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 51. punktā ir piebildusi, ka Regulas Nr. 2868/95 40. noteikuma 5. punkts nevar tikt interpretēts tādējādi, ka tas liedz ņemt vērā papildu pierādījumus, ievērojot jaunu faktu esamību, pat ja tie būtu iesniegti pēc šī saistošā termiņa beigām, un tā paša lēmuma 52. punktā – ka atbilstoši minētās regulas 50. noteikuma 1. punkta trešajai daļai jaunu pierādījumu pieņemamība ir atkarīga no nosacījuma, ka attiecīgie pierādījumi ir papildu pierādījumi.

44 Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 53. punktā ir precizējusi, ka no termina "papildu" acīmredzami izriet, ka papildu pierādījumiem ir jābūt papildinošiem elementiem, nevis pamatpierādījumiem, kā rezultātā, ja noteiktajā termiņā nav tikuši iesniegti nekādi pierādījumi par izmantošanu vai ja iesniegtie pierādījumi ir bijuši acīmredzami nepietiekami vai neatbilstoši, lietas dalībniekam nevar tikt paredzēta iespēja iesniegt pierādījumus par izmantošanu pirmoreiz vai lielāko daļu no tiem pēc termiņa beigām.

45 Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 54. punktā ir piebildusi, ka Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma 2. punkts ir jāsaprot tādējādi, ka nekas neliedz ņemt vērā papildu pierādījumus, kas tikai papildina citus paredzētajā termiņā iesniegtus pierādījumus, ja sākotnējie pierādījumi nebija neatbilstoši, bet bija atzīti par nepietiekamiem. Šis vērtējums, kas, Apelācijas padomes ieskatā, nekādā ziņā nepadara minētās regulas 22. noteikuma 2. punktu par lieku, ir spēkā vēl jo vairāk tādēļ, ka Kopienas preču zīmes īpašnieks nav ļaunprātīgi izmantojis noteiktos termiņus, apzināti izmantojot maldinošu taktiku vai pieļaujot acīmredzamu nolaidību, un tā iesniegtie papildu pierādījumi bija ierobežoti tikai ar to norāžu apstiprinājumu, kas jau izrietēja no noteiktajā termiņā iesniegtajiem rakstveida paziņojumiem.

46 Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 56. punktā no tā secināja, ka rakstveida paziņojuma, kurā izklāstīts apelācijas sūdzības pamatojums, 6. un 7. pielikums, ko tai novērtēšanai bija iesniegusi prasītāja, ir nepieņemami šāda iemesla dēļ:

"Attiecībā uz 9. un 25. klasē ietilpstošajām precēm pierādījumi (paziņojuma, kurā izklāstīts apelācijas sūdzības pamatojums, 6. un 7. pielikums) ir jauni, nevis papildu pierādījumi. Pierādījumi attiecībā uz apģērbiem, kas bija iesniegti Anulēšanas nodaļā, acīmredzami nebija atbilstoši, jo tie nebija saistīti ar attiecīgo preču zīmi. Attiecībā uz 9. klasē ietilpstošajām precēm nekādi pierādījumi netika iesniegti. Līdz ar to pierādījumi ir nepieņemami."

47 Ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktā, nenoliedzami, ir noteikts, ka ITSB var neņemt vērā faktus vai pierādījumus, ko attiecīgās puses nav iesniegušas laicīgi.

48 Kā ir nospriedusi Tiesa, no šī noteikuma formulējuma izriet, ka parasti, ja vien nepastāv tiesību norma, kurā ir noteikts citādi, faktu un pierādījumu iesniegšana, ko veic lietas dalībnieki, ir iespējama pēc termiņu beigšanās, kas šādai iesniegšanai ir noteikti iepriekš minētās regulas tiesību normās, un ka ITSB nekādā veidā nav aizliegts ņemt vērā faktus un pierādījumus, kas ir izvirzīti vai iesniegti novēloti (spriedumi ITSB/*Kaul*, minēts 26. punktā, EU:C:2007:162, 42. punkts; 2013. gada 18. jūlijs, *New Yorker SHK Jeans*/ITSB, C-621/11 P, Krājums, EU:C:2013:484, 22. punkts, un 2013. gada 3. oktobris, *Rintisch* /ITSB, C-122/12 P, Krājums, EU:C:2013:628, 23. punkts).

49 Nosakot, ka ITSB "var" šādā gadījumā izlemt neņemt vērā šādus pierādījumus, minētā tiesību norma piešķir ITSB plašu rīcības brīvību izlemt ņemt vērā šādu informāciju vai ne, pilnībā sniedzot pamatojumu lēmumā šajā ziņā (spriedums *Rintisch*/ITSB, minēts 48. punktā, EU:C:2013:628, 24. punkts).

50 Ciktāl prasītājas izvirzītais otrais pamats attiecas vienīgi uz Apelācijas padomes konstatējumu, saskaņā ar kuru tai paredzētā rīcības brīvība attiecas tikai uz pierādījumiem, kas ir iesniegti papildus jau iesniegtajiem pierādījumiem, nevis uz pierādījumiem, kas iesniegti tikai apelācijas sūdzības posmā, lai gan Anulēšanas nodaļā netika iesniegts neviens atbilstošs pierādījums, ir tikai jānosaka, vai Apelācijas padome ir pamatoti atzinusi, ka šie pierādījumi ir nepieņemami.

51 Jāatgādina, ka Tiesa sprieduma *Rintisch*/ITSB, minēts 48. punktā (EU:C:2013:628), 32. un 33. punktā ir nospriedusi:

> "32 Saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešo daļu, ja apelācijas sūdzība ir iesniegta par Iebildumu nodaļas lēmumu, apelāciju padome, izskatot apelācijas sūdzību, aprobežojas ar faktiem un pierādījumiem, kas sniegti Iebildumu nodaļas noteiktajos vai precizētajos termiņos, ja vien tā neuzskata, ka saskaņā ar Regulas Nr. [207/2009] [76]. panta 2. punktu jāņem vērā papildu vai papildinoši fakti un pierādījumi.
>
> 33 Regulā Nr. 2868/95 tātad ir tieši paredzēts, ka apelāciju padomei, izskatot apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu, ir no Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešās daļas un no Regulas Nr. [207/2009] [76]. panta 2. punkta izrietošā rīcības brīvība izlemt, vai tai būtu vai nebūtu jāņem vērā papildu vai papildinoši fakti un pierādījumi, kas netika iesniegti Iebildumu nodaļas noteiktajos vai precizētajos termiņos."

52 Kā savu secinājumu lietā *Rintisch*/ITSB, minēts 48. punktā (EU:C:2013:628), 23. zemsvītras piezīmē norādījusi ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*], "dažādas [Regulas Nr. 2868/95] 50. noteikuma 1. punkta trešās daļas valodu versijas nesakrīt pilnībā" un, "piemēram, franču teksts norāda uz "faits et preuves nouveaux ou supplémentaires", bet holandiešu tekstā ir minēti "aanvullende feiten en bewijsstukken".

53 Jānorāda, ka izteiciens "papildu fakti vai pierādījumi" ["faits ou preuves nouveaux"], interpretējot to tādējādi, ka zemākstāvošā instancē notiekošajā procedūrā nav tikuši iesniegti nekādi fakti vai pierādījumi, tostarp nav ietverts nedz angļu (*additional or supplementary facts and* evidence), nedz vācu (*zusätzliche oder ergänzende Sachverhalte und Beweismittel*), dāņu (*yderligere eller supplerende kendsgerninger og beviser*), igauņu (*lisa- või täiendavaid fakte ja tõendeid*), spāņu (*hechos y pruebas adicionales*), itāļu (*fatti e prove ulteriori o complementari*), portugāļu (*factos adicionais ou suplementares*), čehu (*další nebo doplňkové skutečnosti a důkazy*) vai zviedru (*att ytterligare eller kompletterande sakförhållanden och bevis bör*) valodu redakcijās.

54 No dažādajām valodu redakcijām izriet, ka jaunajiem elementiem franču valodas redakcijas izpratnē ir jābūt tādiem, kas papildina jau sniegtos elementus, kā rezultātā, kā savu secinājumu lietā *Rintisch* /ITSB, minēts 48. punktā (EU:C:2013:628), 66. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte E. Šarpstone, "ir skaidrs, ka, lai varētu šādā veidā [kā papildu vai papildinošus] raksturot kādu pierādījumu, kādā agrākā procesa stadijā ir jābūt iesniegtam citam pierādījumam."

55 Šī interpretācija, kas izriet no sprieduma *Rintisch*/ITSB, minēts 48. punktā (EU:C:2013:628), 33. punkta, ir spēkā arī, ņemot vērā rīcības brīvību, kas ir Apelācijas padomei, kura nevar ņemt vērā pierādījumus, kas pirmoreiz ir iesniegti tajā, kamēr Anulēšanas nodaļā nekādi pierādījumi nebija iesniegti.

56 Šajā lietā ir jānorāda, ka prasītāja Anulēšanas nodaļā notiekošajā procedūrā vairākkārt (proti, 2010. gada 8. janvārī, 28. jūlijā, 29. oktobrī un 2011. gada 4. martā) varēja iesniegt faktus un pierādījumus, ar kuriem varētu pierādīt apstrīdētās preču zīmes faktisku izmantošanu saistībā ar trijām klasēm, attiecībā uz kurām minētā preču zīme bija reģistrēta.

57 Lai arī attiecībā uz motocikliem, kas ietilpst 12. klasē, bija iesniegti pierādījumi, ir jāapstiprina Apelācijas padomes konstatējums, saskaņā ar kuru pierādījumi saistībā ar apģērbiem, kas ietilpst 25. klasē, kuri tika iesniegti Anulēšanas nodaļā, acīmredzami nebija atbilstoši, jo tie nebija saistīti ar apstrīdēto preču zīmi (apstrīdētā lēmuma 56. punkts), ciktāl atspoguļotie grafiskie elementi turklāt bija grūti saredzami un nebija iesniegti nekādi pierādījumi attiecībā uz 9. klasē ietilpstošajām precēm, kā rezultātā šie pierādījumi bija jāatzīst par nepieņemamiem.

58 Jāatzīst, ka, tā kā prasītāja Anulēšanas nodaļā notiekošajā procedūrā nebija iesniegusi nekādus faktus vai pierādījumus attiecībā uz 9. un 25. klasē ietilpstošajām precēm, prasītāja nevarēja novērst šo bezdarbību, pirmoreiz iesniedzot pierādījumus Apelācijas padomē, lai pierādītu apstrīdētās preču zīmes faktisko izmantošanu saistībā ar šajās divās klasēs ietilpstošajām precēm.

59 Šajā ziņā ir arī jānorāda, ka, atbildot uz tiesas sēdē uzdoto Vispārējās tiesas jautājumu, prasītāja nekādi nevarēja norādīt uz Anulēšanas nodaļā iesniegtajiem pielikumiem, ar kuriem būtu iespējams pierādīt, ka apstrīdētā lēmuma 56. punktā ietvertais Apelācijas padomes konstatējums, saskaņā ar kuru prasītāja nav iesniegusi pierādījumus par apstrīdētās preču zīmes izmantošanu saistībā ar 9. un 25. klasē ietilpstošajām precēm, būtu kļūdains.

60 Prasītāja tikai atsaucās uz "*Benelli* 2008/2009 piederumu un apģērbu katalogu, kurā ir uzskaitītas rezerves daļas un apģērbi, [neietverot] atsauci uz "MOTOBI"", lūgdama Vispārējai tiesai pašai izvērtēt, vai šis konstatējums ir kļūdains, bet nenorādot uz nevienu konkrētu dokumentu, kas ļautu pierādīt varbūtēji pieļauto kļūdu.

61 Tomēr ir jākonstatē, ka, lai arī šajā katalogā patiešām ir ietverta atsauce uz *Benelli*, pati apstrīdētā preču zīme savukārt nekādā veidā nav ietverta šī sprieduma 60. punktā minētajā katalogā ietvertajos dokumentos.

62 No tā izriet, ka, konstatējot, ka prasītāja Anulēšanas nodaļā notiekošās procedūras posmā nebija iesniegusi nekādus pierādījumus attiecībā uz apstrīdētās preču zīmes izmantošanu saistībā ar 9. un 25. klasē ietilpstošajām precēm, Apelācijas padome nav pieļāvusi nekādu kļūdu, kas varētu ietekmēt apstrīdētā lēmuma tiesiskumu.

63 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka otrais pamats ir jānoraida.

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu

64 Prasītāja būtībā kritizē Apelācijas padomi par to, ka tā ir atzinusi, ka pierādījumi, ko tā bija tai iesniegusi novērtēšanai, nebija pietiekami, lai varētu pierādīt apstrīdētās preču zīmes faktisku izmantošanu.

65 Jāatgādina, ka no Regulas Nr. 207/2009 preambulas 10. apsvēruma izriet, ka likumdevējs ir uzskatījis, ka Kopienas preču zīmes aizsardzība ir pamatota tikai, ciktāl tā ir tikusi faktiski izmantota. Atbilstoši šim preambulas apsvērumam minētās regulas 15. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka Kopienas preču zīmes īpašnieka tiesības atzīst par atceltām, tostarp pamatojoties uz ITSB iesniegtu attiecīgu pieteikumu, ja nepārtrauktā piecu gadu ilgā laikposmā preču zīme nav tikusi faktiski izmantota Eiropas Savienībā saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz ko tā ir reģistrēta, un nav pamatotu iemeslu tās neizmantošanai. Šajā noteikumā ir piebilsts, ka lietošanas uzsākumu vai atsākumu triju mēnešu periodā pirms atcelšanas pieteikuma iesniegšanas, kas sākās, visagrākais, beidzoties nepārtrauktajam piecu gadu nelietošanas periodam, tomēr neievēro, ja priekšdarbi uzsākumam vai atsākumam notiek tikai pēc tam, kad īpašnieks uzzina, ka iespējams iesniegt atcelšanas pieteikumu.

66 Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma 3. punktā, kas ir piemērojams pieteikumiem par atcelšanu atbilstoši šīs pašas regulas 40. noteikuma 5. punktam, ir noteikts, ka pierādījumi, ar ko pierāda preču zīmes izmantošanu, ir norādes par apstrīdētās preču zīmes izmantošanas vietu, laiku, lietošanas apjomu un veidu (spriedumi, 2008. gada 10. septembris, *Boston Scientific*/ITSB – *Terumo* (“CAPIO”), T-325/06, EU:T:2008:338, 27. punkts, un 2012. gada 24. maijs, *TMS Trademark-Schutzrechtsverwertungsgesellschaft*/ITSB – *Comercial Jacinto Parera* (“MAD”), T-152/11, EU:T:2012:263, 17. punkts).

67 Prasības, saskaņā ar kuru preču zīmei ir jābūt faktiski izmantotai, lai tā tiktu aizsargāta saskaņā ar Savienības tiesībām, *ratio legis* ir ietverts faktā, ka ITSB reģistru nevar pielīdzināt stratēģiskai un statiskai iesniegšanai, kas neaktīvam [tiesību] īpašniekam piešķir likumīgu monopolu uz neierobežotu laiku. Gluži pretēji, kā arī atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 preambulas 10. apsvērumam minētajam reģistram ir ticami jāatspoguļo norādes, ko uzņēmēji faktiski izmanto tirgū, lai nošķirtu savas preces un pakalpojumus ekonomiskajā jomā (šajā ziņā skat. rīkojumu, 2004. gada 27. janvāris, *La Mer Technology*, C-259/02, Krājums, EU:C:2004:50, 18.–22. punkts).

68 Interpretējot jēdzienu “faktiska izmantošana”, ir jāņem vērā, ka prasības, saskaņā ar kuru apstrīdētajai preču zīmei ir jābūt faktiski izmantotai, *ratio legis* neparedz nedz vērtēt uzņēmuma komercdarbības panākumus, nedz kontrolēt uzņēmuma ekonomisko stratēģiju, nedz arī sniegt aizsardzību preču zīmēm tikai tad, ja to komerciālā izmantošana sasniedz kvantitatīvi nozīmīgu apjomu (skat. spriedumu , *MAD*minēts 66. punktā, EU:T:2012:263, 18. punkts un tajā minētā judikatūra).

69 Kā izriet no 2003. gada 11. marta sprieduma *Ansul* (C-40/01, Krājums, EU:C:2003:145) 43. punkta, preču zīme ir faktiski izmantota, ja tā ir izmantota atbilstoši tās pamata funkcijai, t.i., garantēt to preču vai pakalpojumu izcelsmes identitāti, attiecībā uz kuriem tā ir reģistrēta, lai radītu vai saglabātu šo preču un pakalpojumu noieta tirgu, nepieļaujot simbolisku izmantošanu, kuras vienīgais mērķis būtu saglabāt preču zīmes piešķirtās tiesības. Turklāt nosacījums attiecībā uz preču zīmes faktisko izmantošanu paredz, ka šai preču zīmei, kāda tā ir aizsargāta konkrētajā teritorijā, jābūt izmantotai publiski un ārēji (skat. spriedumu *MAD*, minēts 66. punktā, EU:T:2012:263, 19. punkts un tajā minētā judikatūra; pēc analoģijas skat. arī spriedumu *Ansul*, minēts iepriekš, EU:C:2003:145, 37. punkts).

70 Novērtējot, vai preču zīmes izmantošana ir faktiska, ir jāņem vērā visi fakti un apstākļi, kuriem ir nozīme, nosakot, vai preču zīmes komerciālā izmantošana ir reāla, it īpaši, vai izmantošana attiecīgajā ekonomikas sektorā ir pamatota ar mērķi saglabāt vai iegūt ar preču zīmi aizsargāto preču vai pakalpojumu tirgus daļu, šo preču vai pakalpojumu raksturs, tirgus raksturīgās īpašības un preču

zīmes izmantošanas mērogs un biežums (skat. spriedumu *MAD*, minēts 66. punktā, EU:T:2012:263, 20. punkts un tajā minētā judikatūra; pēc analoģijas skat. arī spriedumu *Ansul*, minēts 69. punktā, EU:C:2003:145, 43. punkts).

71 Attiecībā uz apjomu, kādā tikusi izmantota apstrīdētā preču zīme, it īpaši ir jāņem vērā, pirmkārt, visu izmantošanas darījumu komerciālais apjoms un, otrkārt, laikposma, kurā ir notikuši šie izmantošanas darījumi, ilgums, kā arī šo darījumu biežums (skat. spriedumu lietā *MAD*, minēts 66. punktā, EU:T:2012:263, 21. punkts un tajā minētā judikatūra).

72 Lai izskatāmajā lietā pārbaudītu, vai Kopienas preču zīme ir tikusi faktiski izmantota, ir jāveic visaptverošs vērtējums, ņemot vērā visus uz izskatāmo lietu attiecināmos faktorus. Šis vērtējums nozīmē noteiktu savstarpējo saistību starp vērā ņemamajiem faktoriem. Tātad ar minēto preču zīmi pārdoto preču nelielo apjomu var kompensēt šīs preču zīmes izmantošanas augstā intensitāte vai ievērojams tās izmantošanas pastāvīgums laikā un otrādi. Turklāt ar apstrīdēto preču zīmi pārdoto preču apgrozījumu, kā arī pārdošanas apjomu nedrīkst vērtēt absolūtā izteiksmē, bet tie jāvērtē saistībā ar citiem atbilstošiem faktoriem, tādiem kā komercdarbības apjoms, ražošanas vai pārdošanas kapacitāte vai dažādošanas pakāpe uzņēmumā, kas izmanto preču zīmi, kā arī preču vai pakalpojumu raksturs attiecīgajā tirgū. Tādēļ Tiesa ir precizējusi, ka, lai apstrīdētās preču zīmes izmantošanu kvalificētu kā faktisku izmantošanu, tās izmantošanai nav vienmēr jābūt kvantitatīvi nozīmīgai. Tātad pat ar minimālu izmantošanu var pietikt, lai konstatētu faktisku izmantošanu, ar nosacījumu, ka tā tiek uzskatīta par pamatotu attiecīgajā saimnieciskajā nozarē, lai saglabātu vai radītu tirgus daļas ar preču zīmi aizsargātajām precēm vai pakalpojumiem (skat. spriedumu *MAD*, minēts 66. punktā, EU:T:2012:263, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).

73 2006. gada 11. maija sprieduma *Sunrider*/ITSB (C-416/04 P, Krājums, EU:C:2006:310) 72. punktā Tiesa ir arī piebildusi, ka nav iespējams *a priori* un abstraktā veidā izlemt, kāds kvantitatīvais slieksnis ir jāizmanto, lai izlemtu, vai izmantošana ir faktiska vai ne, tāpēc nevar paredzēt *de minimis* noteikumu, kas liegtu ITSB vai apelācijas kārtībā – Vispārējai tiesai novērtēt visus izskatāmā strīda apstākļus. Līdz ar to Tiesa ir nospriedusi, ka, ja tas atbilst patiesam komerciālam mērķim, pat ar minimālu izmantošanu var pietikt, lai konstatētu faktisku izmantošanu (skat. spriedumu *MAD*, minēts 66. punktā, EU:T:2012:263, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).

74 Tomēr, jo mazāks ir preču zīmes izmantošanas komerciālais apjoms, jo vairāk papildu pierādījumu ir jāiesniedz preču zīmes turētājam, lai izkliedētu iespējamās šaubas par attiecīgās preču zīmes faktisko izmantošanu (spriedums, 2011. gada 18. janvāris, *Advance Magazine Publishers*/ITSB – *Capela & Irmãos* (“VOGUE”), T-382/08, EU:T:2011:9, 31. punkts).

75 Turklāt Vispārējā tiesa ir precizējusi, ka preču zīmes faktisko izmantošanu nevar pierādīt ar varbūtībām vai pieņēmumiem, bet tā ir jābalsta uz konkrētiem un objektīviem pierādījumiem par efektīvu un pietiekamu preču zīmes izmantošanu attiecīgajā tirgū (skat. spriedumu *MAD*, minēts 66. punktā, EU:T:2012:263, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).

76 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jāizvērtē, vai Apelācijas padome, apstiprinot Anulēšanas nodaļas lēmumu, ir pamatoti secinājusi, ka apstrīdētā preču zīme nav tikusi faktiski izmantota piecus gadus pirms pieteikuma par minētās preču zīmes atcelšanu iesniegšanas.

77 Tā kā pieteikums par apstrīdētās preču zīmes atcelšanu tika iesniegts 2009. gada 22. decembrī, Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais piecu gadu laikposms, kurš ir ticis atgādināts šī sprieduma 16. punktā, ilga no 2004. gada 22. decembra līdz 2009. gada 21. decembrim, kā apstrīdētā lēmuma 32. punktā pamatoti ir norādījusi Apelācijas padome.

78 Jānorāda, ka pierādījumi, ko prasītāja bija iesniegusi Anulēšanas nodaļā notiekošajā administratīvajā procedūrā saistībā ar apstrīdētās preču zīmes izmantošanu, ir šādi:

— dalība izstādē *EICMA* (2003):

— izvilkums no interneta vietnes web www.cyberscooter.it ar atsauci uz "MOTOBI" motocikliem izstādē *EICMA 2003*;

— izvilkums no interneta vietnes www.eicma.it, kurā ietverta informācija par izstādi *EICMA 2010*. Izstāde *EICMA* ir motociklu izstāde, kas norisinās Milānā. Tajā nav ietverta nekāda atsauce uz "MOTOBI".

— izvilkumi no interneta vietnēm saistībā ar "MOTOBI" motocikliem (2004):

— izvilkums no interneta vietnes www.pakautocar.com ar diviem motociklu attēliem. Saskaņā ar šīs interneta vietnes nosaukumu runa ir par fona tapetēm ar "Motobi" motocikliem;

— izvilkums no interneta vietnes www.motorcyclespecifications.info/Motobi_Velvet 400.html ar tehnisku informāciju par "MOTOBI" skuteri (2004) un

— izvilkums no interneta vietnes www.bikez.com ar tehnisku informāciju par "Motobi Adiva 150" skuteri (2004) un "Motobi Adiva 125" skuteri (2004).

— pasūtījums (2009. gada 15. oktobris):

— *Keeway France SAS* pasūtījums, kas adresēts *Benelli Q. J. Srl*, par 26 "Pepe 50" skuteru ar "MOTOBI" preču zīmi vienībām, kas paredzētas Francijas tirgum. Pasūtījumu ir parakstījis "ģenerāldirektors". Šis dokuments ir datēts ar 2009. gada 15. oktobri. *PANA* k-ga, kas pārstāv *Keeway France SAS*, vēstule, kurā norādīts, ka *Keeway* pasūtījumu ir parakstījis viņš;

— *Benelli Q. J. Srl* 2009. gada 25. novembra vēstule (ko parakstījis *Benelli* juridiskais pārstāvis un ģenerāldirektors), atbildot uz pasūtījumu, kurā ir norādīts, ka uzņēmums varēs piegādāt skuterus līdz 2010. gada jūlija beigām.

— rēķini (2010):

— *Benelli Q. J. Srl* rēķins, kas adresēts *Keeway France* un datēts ar 2010. gada 20. jūliju, par viena "Velvet 125 cc black Motobi" pārdošanu par summu EUR 680 apmērā, kam pievienots transportēšanas dokuments;

— *Benelli Q. J. Srl* rēķins *Motor Show Center Sport Srl* Milānā, kas datēts ar 2010. gada 30. jūniju, par trīs motociklu pārdošanu par summu EUR 3448, kam pievienoti divi transportēšanas dokumenti, no kuriem viens ir datēts ar 2010. gada 2. jūliju attiecībā uz diviem "Velvet 125 nero Motobi" un otrs – ar 2010. gada 30. jūniju attiecībā uz trim "49x on road nero – Motobi".

— attēli (bez datuma):

  — četri motociklu ar "MOTOBI" preču zīmi attēli:

  — izvilkumi no "Velvet Motobi" attēliem, kas iegūti *Google*.

— tālākpārdotās "MOTOBI" rezerves daļas (bez datuma):

  — izvilkums no interneta vietnes webcache.googleusercontent.com ar informāciju par "MOTOBI" rezerves daļām. Ir ticis norādīts, ka "*Motobi* 1950. gadā izveidoja viens no sešiem *Benelli* brāļiem, kurš līdz rūpnīcas slēgšanai bija ražojis motociklus nedaudz ilgāk par 20 gadiem";

  — citi izvilkumi no interneta vietnēm (eBay, motorcycles.shop, webcache.googleusercontent.com, justgastanks.com), kas saistītas ar trešajām personām, kuras pārdod antīkās "MOTOBI" rezerves daļas vai vecos "MOTOBI" motociklus. Šīs lapas tika izdrukātas 2010. gada 29. oktobrī.

— katalogi:

  — *Benelli* motociklu katalogi, kuros ietverti ar nosaukumu "Velvet" un "Adiva" apzīmēto preču attēli. Kā norādījis Kopienas preču zīmes īpašnieks, šie katalogi ir datēti ar 2004. gadu. Tomēr šis datums uz katalogiem nav saredzams. Tāpat ir ticis norādīts, ka katalogi liecina par "MOTOBI", "Velvet" un "Adiva" zīmolu koplietošanu. Pirmajā lapā parādās šāds apzīmējums:

  — *Benelli* 2008/2009 piederumu un apģērbu katalogs, kurā uzskaitītas rezerves daļas un apģērbi. Tajā nav ietverta nekāda atsauce uz "MOTOBI".

— saistībā ar sabiedrību:

  — izvilkumi no interneta vietnes webcache.googleusercontent.com, kurā ir ietverta informācija par "Benelli Adiva 150" un par *Benelli* vēsturi, it īpaši par "*Benelli 2005* motociklu gammu". Izvilkumos ir ietverti daži attēli, bet tajos nav nekādas informācijas par "MOTOBI" preču zīmi – izņemot atsauci uz to, ka "MOTOBI" un *Benelli* 1962. gadā ražoja aptuveni 300 motociklus dienā. Kā norādījis Kopienas preču zīmes īpašnieks, šie izvilkumi pierāda, ka *Benelli* ražo "Adiva" motociklus, kas arī tiek ražoti zīmolu koplietošanas ar "MOTOBI" ietvaros;

  — internetā publicēts preces paziņojums, kas datēts ar 2005. gada 15. septembri un kurā norādīts, ka *Benelli* ir pārpircis kāds Ķīnas uzņēmums, un izvilkums no interneta vietnes www.twowheelsblog.com, kurā ir ietverts raksts "Krīze *Benelli*: uzņēmums samazina savu ražošanu un plāno pārcelties uz Ķīnu" (datums nav salasāms);

  — izvilkums no interneta vietnes www.benelliclubgb.net, kurā ietverta informācija par *Benelli Motobi Club GB* un kurš izdrukāts 2010. gada 29. oktobrī;

— izvilkumi no interneta vietnēm saistībā ar *Benelli* muzeju, kuros ietverti "MOTOBI" motocikli un kuri izdrukāti 2010. gada 29. oktobrī."

79 Turklāt prasītāja ir iesniegusi Apelācijas padomē arī citus pierādījumus, kurus pēdējā minētā izvērtēja apstrīdētā lēmuma 59.–67. punktā un attiecībā uz kuriem tā pauda šādus apsvērumus.

80 Apelācijas padome konstatēja, ka rēķins, kas bija pievienots paziņojuma, kurā izklāstīts apelācijas sūdzības pamatojums, 1. pielikumā, bija datēts ar 2010. gada 2. augustu, tātad ar datumu, kas bija ārpus attiecīgā laikposma, un tajā bija ietverta informācija par trīs skuteru – tātad ļoti maza apmēra – pārdošanu ar vienības cenu EUR 680 apmērā. Pēc tam tā atzina, ka minētā paziņojuma 2. pielikumā pievienotie paziņojumi bija pārāk neskaidri un tajos nekādi nebija norādīts, ka preces ir tikušas pārdotas, bet tikai tas, ka tās ir tikušas saražotas. Šī paziņojuma 3. pielikumā nebija ietverta informācija par "PESARO B MOTOBI" precēm. Šī paša paziņojuma 4. pielikumā bija minētas tiesības izmantot "Benelli" un "MotoBi" logo saistībā ar 2005. gadā plānotajām izstādēm, nesniedzot pierādījumus par to izmantošanu. Minētā paziņojuma 5. pielikumā bija ietverts raksts angļu valodā par "MOTOBI" preču zīmes vēsturi. Pēdējais minētais datums bija 1972. gads. Šajā pēdējā minētajā pielikumā bija atspoguļotas arī skuteru fotogrāfijas bez datumiem. Šī paziņojuma 8. pielikumā bija atspoguļotas motociklu fotogrāfijas bez datumiem. Šī paša paziņojuma 9. pielikumā bija atspoguļotas skuteru fotogrāfijas bez datumiem, kuras bija izdrukātas 2011. gadā. Iepriekš minētā paziņojuma 10. pielikumā bija atspoguļotas divu "MOTOBI" 2004. gada modeļu tehniskās specifikācijas. Visbeidzot iepriekš minētā paziņojuma 11. pielikumā bija ietverti presē publicēti raksti un tā dēvēto "benelli" motociklu fotogrāfijas, neminot "PESARO B MOTOBI" preču zīmi.

81 Jākonstatē, ka gan Anulēšanas nodaļas minēto iemeslu dēļ, kas ir atspoguļoti apstrīdētā lēmuma 16. punktā, gan Apelācijas padomes minēto iemeslu dēļ, kas ir ietverti minētā lēmuma 59.–68. punktā, visi pierādījumi, ko prasītāja bija iesniegusi administratīvajā procedūrā, acīmredzami nav pietiekami, lai varētu pierādīt apstrīdētās preču zīmes faktisku izmantošanu.

82 Kā pamatoti norādījis ITSB, lielākajai daļai no prasītājas iesniegtajiem dokumentiem, lai pierādītu apstrīdētās preču zīmes faktisku izmantošanu, nav pierādījuma vērtības, ciktāl tie vai nu nav datēti, vai ir datēti ar datumu pirms vai pēc attiecīgā laikposma, vai arī tajos nav ietverta nekāda norāde uz apstrīdēto preču zīmi, vai arī tie ir nedatētas fotogrāfijas, kas nevar tikt sasaistītas ar citiem dokumentiem, kā, piemēram, preču katalogiem vai atsauces sarakstiem. Nevienā dokumentā nav ietverti dati par apgrozījumu vai ar attiecīgo preču zīmi saistīto preču pārdošanas apjomu attiecīgajā laikposmā.

83 Vienīgie pierādījumi, ko prasītāja ir iesniegusi Apelācijas padomē un kas ir datēti ar datumu, kas iekļaujas šī sprieduma 77. punktā atgādinātajā attiecīgajā laikposmā, ir 2009. gada 15. oktobra pasūtījums par 26 "MOTOBI" skuteriem, kam pievienota 2009. gada 25. novembra atbilde un par ko tika izrakstīts tikai viens rēķins, kurš datēts ar 2010. gada 20. jūliju, kas ir pēc attiecīgā laikposma un kas attiecas tikai uz vienu, nevis 26 skuteriem.

84 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, lai arī 2009. gada 15. oktobra pasūtījums par 26 "MOTOBI" skuteriem ietilpst attiecīgajā laikposmā, lai varētu pierādīt preču zīmes faktisku izmantošanu, tomēr ir jākonstatē, ka prasītājas atbilde uz minēto pasūtījumu ir datēta ar datumu, kad tā tika informēta par personas, kas iestājusies lietā, plānoto atcelšanas procedūras ierosināšanu (skat. šī sprieduma 5. punktu), un ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkta pēdējo teikumu šie pierādījumi ietilpst trīs mēnešu laikposmā pirms pieteikuma par atcelšanu iesniegšanas.

85 Turklāt attiecībā uz, pirmkārt, prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru tā esot iesniegusi vairākus pierādījumus, ir jākonstatē, ka tikai tam vien, ka prasītāja administratīvajā procedūrā, kā tā pati ir apstiprinājusi, ir iesniegusi "vairākus pierādījumus", nav nozīmes, lai pierādītu apstrīdētās preču zīmes faktisku izmantošanu, ciktāl šis pierādījums ir atkarīgs nevis no pievienoto dokumentu daudzuma, vēl jo vairāk tad, ja šajos dokumentos nav ietverta nekāda atsauce uz minēto apstrīdēto grafisko preču

zīmi vai tie gandrīz pilnībā ir sagatavoti pirms vai pēc attiecīgā laikposma, bet gan no to dokumentu kvalitātes un atbilstības, kam ir jāļauj prasītājai pierādīt šo faktisko izmantošanu, un tā nedrīkst tikt prezumēta, pamatojoties uz fragmentāriem un nepietiekamiem pierādījumiem.

86 Turklāt, atsaucoties uz dokumentiem, kas sagatavoti pirms vai pēc attiecīgā laikposma, un norādot, ka "ir jāpieņem, ka šiem dokumentiem arī ir ietekme uz attiecīgo laikposmu", prasītāja acīmredzami pieļauj divas kļūdas, pirmām kārtām apgalvojot, ka dokumenti, kas nav saistīti ar attiecīgo laikposmu, ir jāņem vērā, pierādot apstrīdētās preču zīmes faktisku izmantošanu, un otrām kārtām uzskatot, ka šādus pierādījumus var sniegt tikai ar prezumpcijām vai pieņēmumiem, pretēji šī sprieduma 75. punktā atgādinātajai judikatūrai.

87 Nenoliedzami, ka Tiesa rīkojuma *La Mer Technology*, minēts 67. punktā (EU:C:2004:50), 31. punktā ir nospriedusi, ka apstākļi, kas radušies pēc pieteikuma par atcelšanu iesniegšanas, var tik ņemti vērā. Tomēr tā ir precizējusi, ka šādi apstākļi ļauj apstiprināt vai labāk novērtēt preču zīmes izmantošanas apjomu attiecīgajā laikposmā, kā arī īpašnieka faktisko nodomu šajā pašā laikposmā.

88 Turklāt pierādījumi par apstrīdētās preču zīmes faktisku izmantošanu nevar tikt iesniegti, iesniedzot tādus elementus, kuri nav saistīti ar attiecīgo laikposmu.

89 Jākonstatē, ka šajā lietā vēlāk sagatavotie dokumenti, ko prasītāja iesniegusi gan Anulēšanas nodaļā, gan Apelācijas padomē, neļauj labāk novērtēt preču zīmes izmantošanas apjomu attiecīgajā laikposmā, jo tajos nav apstiprināta nekāda informācija saistībā ar minēto laikposmu.

90 Otrkārt, saistībā ar prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru Apelācijas padome nav ņēmusi vērā "tās dalības pasaulē pazīstamajā izstādē *EICMA* nozīmīgumu", kura, kā norāda pati prasītāja, norisinās katra gada novembrī un kurā tā esot piedalījusies 2003. un 2004. gadā, ir jāatgādina, ka attiecīgais laikposms ir sācies 2004. gada 22. decembrī, kā rezultātā, pat pieņemot, ka prasītāja ir piedalījusies šajā izstādē, tās dalība bija notikusi pirms laikposma, attiecībā uz kuru ir jāiesniedz pierādījumi par apstrīdētās preču zīmes faktisku izmantošanu.

91 Tas, ka, prasītājas ieskatā, apstrīdētā preču zīme, ņemot vērā šo iepriekš minēto 2003. un 2004. gadā pastāvējušo dalību minētajā izstādē, esot bijusi sastopama tirgū turpmākajos gados, nav nekādi pamatots, un tikai no šīs dalības vien nevar secināt, ka prasītāja ir pierādījusi, ka tā ir faktiski izmantojusi minēto preču zīmi, vēl jo vairāk tādēļ, ka atbilstoši šī sprieduma 75. punktā minētajai judikatūrai ir jāatgādina, ka šādus pierādījumus nevar iesniegt tikai ar prezumpcijām vai pieņēmumiem.

92 Treškārt, attiecībā uz prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru Apelācijas padome nav pienācīgi ņēmusi vērā to, ka preces ar "MOTOBI" pakārtotām preču zīmēm, proti, "Adiva" un "Velvet", tostarp tika izgatavotas 2004. gadā, ir jāprecizē, ka katrā ziņā pierādījumi attiecībā uz šīm pakārtotajām preču zīmēm nav pietiekami, lai varētu pierādīt apstrīdētās preču zīmes faktisku izmantošanu.

93 It īpaši paziņojuma, kurā izklāstīts apelācijas sūdzības pamatojums, 1. pielikums, kas ir ar 2010. gada 2. augustu datēts rēķins, kurš ir ticis izrakstīts *Keeway France SAS* un kurš tādējādi ir ticis sagatavots pēc pieteikuma par atcelšanu iesniegšanas, attiecas uz divu "velvet 125 c. nero – motobi" modeļu un viena "velvet 125 c. grigio – motobi" modeļa pārdošanu. Minētā paziņojuma 8. un 9. pielikumā ir ietvertas skuteru un motociklu fotogrāfijas, un šī paziņojuma 10. pielikumā ir ietvertas divu 2004. gada "motobi" modeļu tehniskās specifikācijas.

94 Jākonstatē, kā tiesas sēdē apgalvoja arī ITSB, ka šie pierādījumi, pat visaptveroši novērtējot tos kopā ar pierādījumiem, ko prasītāja bija iesniegusi Anulēšanas nodaļā, arī nav pietiekami, lai pierādītu apstrīdētās preču zīmes faktisku izmantošanu, ņemot vērā, pirmkārt, tā rēķina datumu, kas ir ticis izrakstīts pēc pieteikuma par atcelšanu iesniegšanas, un, otrkārt, pat pieņemot, ka šis vēlākais pierādījums varētu tikt ņemts vērā, – īstenoto pārdevumu simbolisko raksturu.

95 Attiecībā, ceturtkārt, uz prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru Apelācijas padome nav ņēmusi vērā to, ka 12. klasē ietilpstošās preces, proti, skuteri, nav izstrādājumi, kas ikdienā tiek pārdoti lielos daudzumos, pietiek norādīt, ka prasītājas iesniegtajos dokumentos saistībā ar attiecīgo laikposmu nav ietverta informācija ne par kādu skuteru pārdevumu, ciktāl vienīgais pārdevums, kas izriet no lietas materiāliem pievienotajiem dokumentiem un kas ir minēts apstrīdētā lēmuma 38. punktā, ir datēts ar datumu pēc minētā laikposma.

96 Līdz ar to, pat pieņemot, ka skuteru tirgus, kā apgalvo prasītāja, nav tirgus, kam raksturīgs liels pārdošanas apjoms, prasītāja nav pierādījusi, ka attiecīgajā laikposmā būtu bijuši veikti kādi pārdevumi, bet ir tikai pierādījusi 26 skuteru pasūtījumu, kas ir konkretizējies tikai vienā pārdevumā, kā rezultātā, pat ja šis vienīgais pārdevums būtu ticis ņemts vērā, lai pierādītu apstrīdētās preču zīmes faktisku izmantošanu, tomēr būtu bijis jākonstatē, ka ar šo pārdevumu acīmredzami nebija pietiekami, lai sniegtu šādus pierādījumus. Turklāt papildu rēķins, kas 2010. gada 30. jūnijā tika sagatavots pēc *Motor Show Center Sport Srl* Pezāro pieprasījuma par trīs skuteru pārdošanu par summu EUR 3 448,14, arī ir datēts ar datumu pēc šī laikposma, tajā ir minēts tikai "Motobi" un, pat pieņemot, ka tas ir jāņem vērā, tas pierāda tikai šīs pēdējās minētās preču zīmes simbolisku izmantošanu.

97 Kā ir nospriedusi Tiesa, faktiska izmantošana ir jāsaprot kā izmantošana, kas nenotiek vienīgi simboliskos nolūkos, ar vienīgo mērķi paturēt ar preču zīmi piešķirtās tiesības (spriedums *Ansul*, minēts 69. punktā, EU:C:2003:145, 36. punkts).

98 Piektkārt, saistībā ar prasītājas darbinieku paziņojumiem, kas tika iesniegti Apelācijas padomē (skat. apstrīdētā lēmuma 57. punktu) un kas ir dokumenti, kuri ir nākuši no paša uzņēmuma, Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka, lai novērtētu to pierādījuma spēku, vispirms ir jāpārbauda tajos ietvertās informācijas ticamība. Tā ir piebildusi, ka tostarp ir jāņem vērā dokumenta izcelsme, tā sagatavošanas apstākļi, tā adresāts un, vērtējot tā saturu, jānoskaidro, vai tas šķiet saprātīgs un uzticams (spriedumi *Salvita*, minēts 23. punktā, EU:T:2005:200, 42. punkts, un 2011. gada 16. novembris, *Dorma*/ITSB – *Puertas Doorsa* ("doorsa FÁBRICA DE PUERTAS AUTOMÁTICAS"), T-500/10, EU:T:2011:679, 49. punkts).

99 Šajā lietā ir jākonstatē, ka dažādie paziņojumi, no kuriem visi ir sagatavoti identiskā veidā, kuros ir norādīts, ka "MOTOBI" transportlīdzekļus, kas ir atspoguļoti pievienotajās fotogrāfijās, 2004. un 2005. gadā ir izstrādājusi, izgatavojusi un popularizējusi prasītāja, un kuri ir nākuši no pašas prasītājas, ņemot vērā šo izcelsmi, paši par sevi tādējādi nevar būt pietiekami pierādījumi par apstrīdētās preču zīmes faktisku izmantošanu. Tajos ietvertās norādes tādējādi ir tikai norādes, kas ir jāapstiprina ar citiem pierādījumiem (šajā ziņā skat. spriedumu, 2005. gada 15. decembris, *BIC*/ITSB (Krama šķiltavu forma), T-262/04, Krājums, EU:T:2005:463, 79. punkts.

100 Līdz ar to, nepastāvot citiem dokumentiem, kas apstiprinātu šajos paziņojumos ietverto informāciju, ar kuru būtu iespējams apstiprināt ar apstrīdēto preču zīmi tirgoto preču izgatavošanu un pārdošanu, ar minētajiem paziņojumiem, izvērtējot tos saistībā ar visiem pārējiem pierādījumiem, ko prasītāja bija iesniegusi administratīvajā procedūrā, nevar pierādīt, ka minētā preču zīme ir tikusi faktiski izmantota attiecīgajā laikposmā.

101 Visbeidzot, runājot par prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru Apelācijas padome nav veikusi visaptverošu novērtējumu, bet ir nodalījusi dažādos tās novērtējumam iesniegtos pierādījumus, acīmredzami nevar tikt izslēgts, ka pierādījumu kopums ļauj konstatēt pierādāmos faktus, kaut arī katrs no šiem pierādījumiem, aplūkots atsevišķi, nevarētu pierādīt šo faktu patiesumu (spriedums, 2008. gada 17. aprīlis, *Ferrero Deutschland*/ITSB, C-108/07 P, EU:C:2008:234, 36. punkts).

102 Tomēr ir jākonstatē, ka šajā lietā pat visu prasītājas iesniegto pierādījumu visaptverošs novērtējums neļautu uzskatīt, ka attiecīgajā laikposmā tika faktiski veikti skuteru pārdevumi, kā rezultātā nav iespējams noteikt prasītājas tirgus daļu vai tās faktisko saimniecisko darbību.

103 No iepriekš minētā izriet, ka pirmais pamats, kā arī prasība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

104 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB un personas, kas iestājusies lietā, prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *Benelli Q. J. Srl* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2016. gada 2. februārī.

[Paraksti]